

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2798

гр. София, 29.03.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в закрито заседание на 29.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

като разгледа дело номер **12558** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК.

Образувано е по молба от 21.11.2022г. от главен юрисконсулт И. И. Б., пълномощник на Директора на ТП на НОИ С.-град с искане за изменение на решение № 6461/03.11.2022 г. по адм. д. № 12558/2020 г. по описа на АССГ като бъде прието, че разноски не се дължат.

Твърденията са, че липсва годно основание за ангажиране на отговорността на ответника за разноски за адвокатско възнаграждение, т.к. в случая жалбоподателката се е явявала лично на проведените съдебни заседания.

С Разпореждане на съда от 27.11.2022г. на осн. чл.248, ал.2 от ГПК съдът е предоставил възможност на насрещната страна за отговор. В дадения от съда срок е изразено становище, че решението не следва да бъде изменено в частта за разноските с подробни аргументи.

Съдът, след като обсъди доводите в молбата и въз основа на доказателствата по делото, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането е депозирано в срока по чл.248, ал.1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, от процесуално легитимирана страна и е допустимо.

Разпоредбата на чл.248, ал.1 ГПК, приложима субсидиарно и в административния процес, предвижда възможност в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Отговорността за деловодните разноски произтича от факта на неоснователно повдигнатия правен спор и съгласно чл.78, ал. 2 ГПК се носи от страната, чието правно твърдение е отречено със съдебния акт. Тя има санкционен характер срещу субекта, предизвикал спора и може да бъде осъществена само по висящия процес.

По същество съдът намира искането за неоснователно, по следните съображения:

Постановените разноски в размер на 450 лева за адвокатско възнаграждение, са

платени и това е доказано с предоставения договор за правна защита и съдействие от 15.12.2020г. поради което следва да бъдат присъждани. В случая, с подаване на жалбата пред административния орган, е представен и договор за правна защита и съдействие, ведно с пълномощно на упълномощения адвокат от 15.12.2020г., но с представянето им, не отпада задължението на страната да представи доказателства за плащането на договореното възнаграждение - фактура за заплатеното адвокатско възнаграждение и платежно нареждане или друг, удостоверяващ плащането, документ. Горното е необходимо, за да прецени съдът дали е налице пълно тъждество между договореното и реално заплатеното възнаграждение, а в конкретния случай такива доказателства по делото са представени. Съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. В настоящия случай в договора за правна защита и съдействие от 15.12.2020г. е написано, че сумата от 450 лева е платена в брой.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 248 ГПК, Административен съд София-град

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на главен юрисконсулт И. И. Б., пълномощник на Директора на ТП на НОИ С.-град с искане за изменение на решение № 6461/03.11.2022 г. по адм. д. № 12558/2020 г. по описа на АССГ като бъде прието, че разноски не се дължат.

На основание чл.138, ал. 1 АПК, препис от определението да се изпрати на страните. Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: